

תת"ע 2514/04/17 - מדינת ישראל נגד מג'די עלי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2514-04-17 מדינת ישראל נ' עלי
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מג'די עלי

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם הואשם כי לא אפשר להולך רגל שחצה מעבר חצייה להשלים את החצייה בבטחה, עבירה על תקנה 67(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

הטענה העובדתית היא כי ביום 18.1.17, בשעה 16:30, נסע הנאשם ברחוב בן שושן, בעכו, מול בית העם, ובהתקרבו למעבר חציה לא אפשר להולך רגל שחצה את המעבר, מכיוון מזרח למערב, להשלים את החציה בבטחה.

עדות השוטר

מטעם התביעה העיד עורך הדו"ח, השוטר, עמיר נסארלדין (להלן - השוטר).

מהדו"ח עולה כי בעת שנסע בניידת, ברחוב בן שושן, לכיוון צפון, הבחין בנאשם נוסע לפניו. במעבר חציה, הממוקם מול בית העם, הנאשם לא אפשר להולך רגל שחצה את המעבר, ממזרח למערב, להשלים את החציה בבטחה. הולך הרגל היה באמצע המעבר והנאשם "חתך" אותו. הנאשם עצר לאחר המעבר, מצד ימין, בחנית נכה, שם ניתן לו הדו"ח. צוין כי השוטר שמר עמו על קשר עין רציף, מזג האוויר היה נאה והראות טובה, ומעבר החציה היה מסומן טוב.

בעדותו חזר השוטר על הדברים שמסר בדו"ח (עמ' 3 לפרו', ש' 14, עמ' 4 לפרו', ש' 12-13 ו - ש' 22).

בחקירתו הנגדית, לשאלת הנאשם מדוע פנה אליו ושאלו לעניין חנייתו בחנית נכים, השיב השוטר כי בתוקף תפקידו הוא רשאי לברר זאת (עמ' 4 לפרו', ש' 12-15). לשאלת הנאשם מדוע המשיך בנסיעה, לאחר מעבר החציה, ורק לאחר

מכן חזר ורשם את הדו"ח, מסר: **"יש תנאי דרך, לא אעשה תאונה בשביל לעצור אדם, אני נוקט כל אמצעי זהירות לפני שאני עוצר רכב, ראיתי לנכון שעצרת לבדך בצד, נגשתי אליך. לא אוכל לעצור אותך באמצע הניתב. אתה נעצרת לבד"** (עמ' 4 לפרו', ש' 17-18).

עדות הנאשם

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

הנאשם מסר 2 גרסאות סותרות לאירוע. בדו"ח ובחקירתו הראשית מסר כי לא היה הולך רגל שחצה את המעבר, וכך בלשונו: **"עמדתי במעבר החציה, השוטר היה אחרי, לא היה אף אחד במעבר החציה, פניתי עמדתי במקום נכים"** (עמ' 6 לפרו', ש' 24-25). גם כשנשאל בחקירתו הנגדית האם מסר לשוטר כי לא היה הולך רגל שחצה את המעבר השיב בחיוב (עמ' 8 לפרו', ש' 15-16).

לעומת זאת, בחקירה הנגדית, שערך לשוטר, טען כי בהגיעו למעבר החציה עצר את רכבו, כשהניידת מאחוריו, והולכת רגל שהייתה במקום, חצתה את המעבר. וכך בלשונו: **"היינו אחד אחרי השני עמדנו על מעבר החציה... עבר הבן אדם, אני אותתי...".** ובהמשך: **"היינו עומדים במעבר חציה, עברה בחורה"** (עמ' 4 לפרו', ש' 2-10), וכן: **"הולכת רגל עברה, סיימה עברנו יחד"** (עמ' 8 לפרו', ש' 19) ובהמשך: **"מי שעברה במעבר החציה, עברה. אז המשכנו אני והוא לנסוע, אז החניתי בחניית הנכים"** (עמ' 9 לפרו', ש' 20-22).

סתירות נוספות נפלו בעדותו בנושאים נוספים. כך, לדוגמא, לגבי המרחק ממנו הבחין בהולך הרגל. בתחילה טען כי היה במרחק של **"חצי מטר, פחות מחצי מטר"** (עמ' 10, ש' 20), ובהמשך מסר כי הבחין בו במרחק של **"3,4 מטר"** (עמ' 10 לפרו', ש' 28).

כשנשאל מה הייתה מהירות נסיעתו השיב: 40 קמ"ש (ש' 22).

לשיטת ב"כ המאשימה כי לא יתכן כי במרחק של 3,4 מטרים ממעבר החציה, ובמהירות נסיעה של 40 קמ"ש הספיק לעצור, השיב: **"יכולתי לראות ועוצר"** (עמ' 10 לפרו', ש' 30). כשנשאל האם בשלב זה הולכת הרגל החלה לרדת כבר, השיב: **"אולי היתה באמצע, נתתי לה לעבור את כל מעבר החציה"** (עמ' 11 לפרו', ש' 2). כשנשאל האם נעצר כשהבחין בהולכת הרגל או האם נעצר כשהיא הייתה כבר באמצע המעבר, השיב: **"בכל מעבר חציה אני עוצר... אני עוצר גם כשאין אנשים"** (עמ' 11 לפרו', ש' 4-6).

טענה נוספת שהעלה הנאשם, באמצעות הגשת תצלום נ/1 - בו נראה מעבר החציה, כשרכבו עומד לפני המעבר, בחלקו השמאלי - כי אורך מעבר החציה במקום הוא 4.5 מטר ואילו רוחב רכבו הוא 3 מטרים, ומכאן שהולך רגל לא חצה את המעבר באותו הזמן, שכן אם היה הולך רגל במקום הוא היה נדרס על ידו, בשל רוחב רכבו. (עמ' 6 לפרו', ש' 30-31).

כשנשאל כיצד מתיישבת טענתו כי נסע בצד שמאל של הכביש עם הדו"ח שרשם השוטר, ממנו עולה כי הולכת הרגל חצתה מימין לשמאל והוא "חתך אותה" באמצע המעבר, השיב: **"השוטר יכול לרשום מה שהוא רוצה"**. בהמשך אישר את גרסת השוטר: **"הולך הרגל התחיל מצד ימין"** (עמ' 10, ש' 16). כשעומת עם טענת השוטר לפיה הולכת הרגל הגיעה כבר לאמצע מעבר החציה, מסר: **"זה לא נכון"**. (עמ' 8 לפרו', ש' 9).

אציין כבר עתה כי דינן של טענות הנאשם בכל הקשור למידות הכביש והרכב, והמסקנות שניתן להפיק מהן - להידחות. טענות אלה נטענו בעלמא, ללא שהוגשה חוות דעת מומחה להוכחתן, ומשכך אין מקום לקבלן.

סתירות נוספות נמצאו בעדותו של הנאשם בנוגע לשלב בו עצר אותו השוטר.

בתחילה טען הנאשם כי לאחר שעבר את מעבר החציה, החנה את רכבו, הלך לכספומט ולאחר מכן השוטר עצר אותו (עמ' 9 לפרו', ש' 31). בהמשך מסר כי השוטר עצר אותו כשהתכוון לצאת מהרכב (עמ' 10, ש' 3), ובהמשך: **"בדיוק נעלתי את האוטו"** (עמ' 10 לפרו', ש' 2-3). כשעומת עם גרסתו הראשונה, לפיה, השוטר פנה אליו לאחר שירד מהרכב, השיב: **"עצרתי את האוטו, רצייתי לנעול את האוטו והוא חזר, הוא לא ירד מהאוטו"** (עמ' 10 לפרו', ש' 4-5).

דין והכרעה

לאחר שהאזנתי לצדדים ושמעתי את עדותם ולאחר שהזהרתי את עצמי כי מדובר בעדות יחידה, אני מעדיפה את גרסת השוטר, ואלה נימוקיי:

1. השוטר מסר דו"ח מפורט על התרחשות האירוע. ציין כי שמר על קשר עין רציף עם הנאשם וכי תנאי הראות היו טובים. מיקומו של השוטר, בניידת, מאחורי רכב הנאשם, אפשר לו להבחין בנעשה בדרך ובעבירה שביצע הנאשם.

2. הנאשם, לעומת זאת, מסר שלל גרסאות - לרבות, לעניין עצם נוכחותו של הולך רגל בכביש - אשר נפלו בהן סתירות מרובות. כך, לא מסר הנאשם גרסה אחידה בנוגע למיקומו של הולך הרגל במעבר החציה, בעת הגיעו למעבר - האם הולך הרגל החל אז את החציה או שמא היה במרכזו של מעבר החציה.

זאת ועוד, עדותו של הנאשם, לפיה, נסע במהירות של 40 קמ"ש, והבחין בהולכת הרגל במרחק של כחצי מטר או לכל היותר במרחק של כ- 3, 4 מטרים, מתיישבת עם עדות השוטר ומחזקת אותה.

במהירות נסיעה של 40 קמ"ש, כשהנאשם מבחין בהולכת רגל, במרחק של לכל היותר 3-4 מטרים, הנאשם לא יכול היה להאט את רכבו בהתקרבו למעבר החציה, כנדרש על פי החוק, על מנת לאפשר להולכת הרגל להשלים את החציה בבטחה. קל וחומר אם הגיע למעבר החציה, כפי שהודה במהלך עדותו, כשהולכת הרגל כבר הייתה במרכזו (עמ' 11 לפרו', ש' 2).

טענת הנאשם כי הוא עוצר בכל פעם כשהוא מגיע למעבר חציה, גם כשאין בו אנשים, תמוהה ואין בידי לקבלה.

3. הנאשם ניסה בכל דרך לערער את אמינותו של עד התביעה. בבית המשפט הטיח בשוטר: **"כולם אומרים עליך שאתה שוטר בעייתי"** (עמ' 5, ש' 16-17). בדו"ח ובעדותו ניסה לייחס לשוטר עבירות תנועה - נהיגה ללא חגורה, עמידה בחנית נכה, נסיעה ללא אורות וסיכון משתמשי הדרך בעת שנסע אחורנית לכיוון הנאשם. בנוסף טען הנאשם כי השוטר התכוון לרשום לו בכלל דו"ח על חנית נכים ומשראה כי יש ברשותו תו נכה רשם לו את הדו"ח מושא כתב

האישום.

לאחר שבחנתי את הדברים, לא מצאתי כי נפל דופי בעבודתו של השוטר. השוטר מסר כי אינו מכיר את הנאשם, לא ראה אותו מעולם, אין לו עניין אישי נגדו, ולאחר ששמעתי את עדותו, התרשמתי כי הדו"ח ניתן משיקולים מקצועיים בלבד.

לאור האמור לעיל, ולאחר שהזהרתי עצמי כי מדובר בעדות יחידה מול גרסת הנאשם, לאור הסתירות שעלו בעדותו של הנאשם, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ח, 18 פברואר 2018, במעמד הצדדים.